

dustri paa ret mange Omraader i alt væsentligt dækker det indenlandske Forbrug, og naar det Punkt indtræder, at vort Forbrug dækkes fuldstændig af en dansk Industriegren, vil den paagældende Industri blive ramt af en Krise, hvis vi ikke i Tide have styrket vor Præstationsevne. Vi ville trænge til Afløb for store Kvantiteter, og naar vi holde paa vor nuværende Toldbeskyttelse, ville vi ikke finde dette Afløb, fordi vi have undladt i rette Tid at dygtiggøre vor Industri, saaledes at den kan konkurrere paa Verdensmarkedet“.

Og Konklusionen kommer saa: „Det uheldige ved Toldbeskyttelsen er, at den holder Industrien tilbage, at den hemmer Industriens sunde Udvikling og skaber en kunstig Udvikling, der aldeles ikke fører til Maalet, nemlig en Eksportindustri, der kan beskæftige et stadig voksende Antal Arbejdere“. Med andre Ord, vi skulle nedsætte Beskyttelsen for derigennem at bringe det til at skabe en Eksportindustri, der kan beskæftige et stadig voksende Antal Arbejdere.

Den Grundbetragtning, som den ærede Taler gjorde gældende, var nu først denne, at vor indenlandske Industri paa ret mange Omraader i alt væsentligt dækker det indenlandske Forbrug. Desværre er der ikke nævnt noget Eksempel. Jeg er for mit Vedkommende ikke i Stand til at nævne et eneste Eksempel paa, at det forholder sig saaledes, at den indenlandske Industri paa et eller andet Omraade i alt væsentligt dækker det indenlandske Forbrug, og det vil vistnok være meget vanskeligt for alle, der undersøge, hvorledes det forholder sig statistisk med Indførslen, at komme til saadanne Resultater. Naar man lægger Mærke til, at den aarlige Indførsel af Uldvarer er over 4 Millioner Pund, den aarlige Indførsel af raa Linnedgods over 5 Millioner Pund, af Bomuld og Linned, som ikke medregnes til raa Linnedgods, 5 à 6 Millioner Pund, at vore Garverier paa ingen Maade ere i Stand til at behandle alle de Huder og Skind, der produceres her i Landet, men at Overskudsindførslen, som angivet i et nylig udkommet Skrift, var omtrent 6 Millioner Pund, medens derimod vort Lands Indførsel af beredte Huder og Skind omtrent var 1½ Million Pund, at Overskudsindførslen af Skotøj er over 300,000 Pund, Overskudsindførslen af Jærnvarer ca. 37 Millioner Pund, af Stentøj og Fajance 2,300,000 Pund, af Glas og Glasvarer 11 Millioner Pund, af Soda 14 Millioner Pund, af Sæbe omtrent ¼ Million Pund, at Papirindførs-

len i 1897 var 12—13 Millioner Pund, medens der ganske vist af vore Papirfabrikker har været udført omtrent 5 Millioner Pund. — Naar man gaar hele Rækken igennem af de toldbeskyttede Industrier og ser saadanne Resultater, hvorledes kan man saa sige, at vi nu snart ere saa vidt, at vi kunne besørge, hvad vi skulle bruge her i Landet, og saa yderligere konkludere derhen, at det vilde være en fortræffelig Ting at nedsætte Beskyttelsen, thi derigennem vilde Industrien blive dygtiggjort til at komme ud over det at forsyne hele vort eget Forbrug, saa vi oven i Købet kunde komme til Eksportindustri. Jeg tror, det er saa bagvendt, som det kan være. Jeg ser ikke rettere, end at netop ved at følge den Vej, vil man komme til det Resultat, at saa først for Alvor alt vil svømme ind over Landet, og saa vil vor Industri netop blive ødelagt. Men det forstaar sig, i en Henseende er jeg meget glad og tilfreds ved at se saadanne Udtalelser, thi i Virkeligheden, hvis det blot var sandt og rigtigt, er det en smuk, en ideel Betragtning af Forholdet, at man slet ikke paa nogen Maade vil nedsætte Beskyttelsen undtagen netop for at fremme Eksportindustrien, for at dygtiggøre Haandværkere og industridrivende. Det er jo en ideel Betragtning, som i Virkeligheden er smuk. Hvor er den ikke forskellig fra, hvad vi have hørt tidligere, dette Madstræb, dette, at man vil skaffe sig en Skillings Fordel her og en Skillings Fordel der for Forbrugerne, dette, at Beskyttelsen er meget for høj, fordi Befolkningen maatte betale den, og der er blevet talt om, hvad der gik i de mangfoldige Fabrikanters Lommer. Man har hidtil sagt, at det, som det drejede sig om, var dette, at man skulde komme til at spare, for at det skulde blive billigere for Befolkningen. Men hvad betyder denne ringe Nedsættelse for den enkelte Køber — han vil maaske slet ikke faa den en Gang, idet den gaar i Mellemlændernes Lomme — hvad betyder den i Sammenligning med, at vor Industri staar paa Spil, og at det drejer sig om store betydningsfulde Interesser, som vel kunde fortjene at ses fra et mere ideelt Synspunkt, som det jo ogsaa er set fra, men ganske vist forkert, i disse Udtalelser. Den opdragende Virksomhed, som vedkommende ærede Medlem ønsker at indføre, tror jeg ikke, man opnaar at se et Resultat af paa denne Maade. Jeg tror, at naar man endelig vil se paa det fra den Side, vil man gøre Industrien Skade og ikke Gavn. — Idet jeg i øvrigt fuldt ud